

Stortingets presselosje v/Tron Strand
Norsk Redaktørforening v/Arne Jensen

Stortinget
v/Stortingets direktør Ida Børresen

Oslo, 21.05.2014

Vedrørende «Reglement for fotografering og filming i Stortinget»

Vi viser til det oversendte regelverket, og varsler med dette at vi har vesentlige innvendinger mot deler av dette, og ønsker ytterligere drøftelser med Stortingets administrasjon.

Generelle forbud

I regelverket slås det kategorisk fast at *«Ingen kan fotograferer i Stortingets resepsjoner eller kantiner/restauranter.»*

Vi mener det er uheldig med kategoriske forbud, all den tid det kan tenkes unntak. Vil det for eksempel være et brudd på regelverket når media filmer/fotograferer statsministeren og de ulike partilederne som ankommer Løvebakken og går gjennom resepsjonsområdet på vei til partilederdebatt valgnatten?

Etter vårt syn bør det heller stå:

«Fotografering i Stortingets resepsjoner og kantiner/restauranter er som hovedregel ikke tillatt».

Det er også forutsatt avtale med Stortinget om det skal fotograferes i stortingssalen når det ikke avholdes møte.

Det står blant annet: *«Med profesjonell fotografering» menes fotografering til enhver kommersiell bruk, herunder blant annet til medieoppslag, utarbeiding av valgkampmateriale og lignende».*

Fotografering "til medieoppslag" er en helt sentral del av det daglige journalistiske arbeidet på Stortinget. Vi reagerer på at vår ordinære virksomhet sidestilles med rent kommersielle aktører. For oss fremstår det som urimelig at fotografering, som er tillatt når det er møte, er underlagt en godkjenningsordning når det ikke er møte. Det vil, etter vårt syn, være en rekke uproblematisk saker hvor fotografering åpenbart må tillates, for eksempel å ta bilde av en representant på representantens plass. Det er samtidig uproblematisk å rette seg etter det generelle fotoreglementet for stortingssalen.

Vi ønsker ikke en situasjon hvor ordinær, journalistisk virksomhet blir underlagt unødige begrensninger.

En mulig løsning er at det for media ikke forutsettes avtale med Stortingets besøks- og formidlingsseksjon, men at besøks- og formidlingsseksjonen skal følge/være til stede under slik fotografering, for å sikre at det generelle regelverket overholdes.

Mediene

Under punkt 4.1 Generelt står det at *«forholdet mellom Stortinget og mediene er regulert av «Pressens etiske retningslinjer» og «Vær varsom-plakaten» (VVP)».*

Dette er vel ikke helt presist. Forholdet mellom mediene og Stortinget er regulert av det til enhver tid gjeldende regelverk på Stortinget, mens pressens arbeid blant annet er regulert av Vær varsom-plakaten, redaktøransvaret og i noen grad straffeloven.

Under punkt 4.2, «Fotografering under møter i stortingssalen», har vi kommentarer til underpunktene i) og j):

- i) *Av sikkerhetsmessige hensyn er det forbudt å fotografere fra første rad på publikumsgalleriet. Det er også forbudt å lene seg over rekkverket.*

Dette er en utfordring i og med at en betydelig del av stortingssalen dermed ikke blir synlig for fotografer. De må kunne utføre sin jobb. Dette kan løses med et varsomhetspunkt hvor det understrekes at fotografer må være særskilt aktsomme for ikke å miste fotoutstyr ned i salen.

- j) *Det er ikke tillatt med fotografering som synliggjør innholdet i representantenes notater, dokumenter, mobiltelefoner, nettbrett eller lignende.*

Dette punktet stiller vi oss undrende til om er helt gjennomtenkt. Rent "lovteknisk" fremstår det som et generelt fotograferingsforbud, mens Stortingets intensjon vel er å hindre publisering av fortrolig, personlig eller privat informasjon.

Straffeloven inneholder bestemmelser som rammer publisering av private opplysninger. Også Vær Varsom-plakaten har veiledninger og regler for dette. Slike hensyn vil mediene måtte ta når man vurderer hva som skal publiseres. Utfordringen i dette tilfellet er at Stortinget legger opp til "sensur ved kilden", det vil si at for å hindre uønsket publisering, så nedlegger man forbud mot innhenting av informasjon. Det er dessuten et forbud som er umulig å håndheve. Hvordan kan man vite hva som faktisk fotograferes til enhver tid? Vi mener forbudet er ulogisk og i strid med allmenne prinsipper for informasjonsinnhenting.

På denne bakgrunn ber vi om at hele punkt j) strykes.

Under punkt 4.4, Fotografering i andredeler av Stortingets bygninger, står det at «*stortingsrepresentantene og partigruppene bestemmer selv reglene for fotografering i lokaler som disse disponerer.*»

Vi mener det er behov for en klargjøring av definisjonen på «lokaler som disse disponerer». Et eksempel; Hvem avgjør, i en gitt situasjon, hvem som skal kunne fotografere utenfor statsrådsalen, som jo befinner seg i Arbeiderpartiets gang i tredje etasje?

Det står også at «*Fotografering i øvrige deler av Stortingets bygninger, herunder kontorer og møtelokaler, må avtales med dem som har ansvaret for det aktuelle lokalet.*»

Vi viser til ovenstående. Det kan, i en gitt situasjon, oppstå viktige avgrensingsproblemer. Det er selvfølgelig helt uproblematisk at fotografering inne på et kontor må avtales med den som disponerer kontoret, men hvem har ansvaret for et aktuelt møtelokale? Og hvordan defineres lokalet? Er det bak dørene, eller omfatter det også gangen utenfor?

Under punkt 4.6, «Særlig om bruk av opptaksutstyr, lyssetting og større produksjoner», står det at opptaksutstyr kan brukes «*kun etter avtale med intervjuobjektet.*»

Det er svært vanlig på Stortinget at opptaksutstyr, enten det er kamera for levende bilder, stillsfoto eller lydopptak, brukes uten avtale med intervjuobjektet. Svært ofte vil intervjuobjektet svare på spørsmålene, selv om det ikke foreligger en forhåndsavtale. Svaret i seg selv blir å betrakte som en aksept. Media er selvfølgelig underlagt sitt interne regelverk, samt adgangsreglementet på Stortinget, og vil rette seg etter dette. Hvis en person ikke ønsker å bli intervjuet, skal det respekteres.

Det kan imidlertid også tenkes situasjoner hvor mediene vil finne det riktig å bruke opptaksutstyr, uavhengig av forhåndsavtale eller aksept fra et intervjuobjekt. Vi vil understreke at dette vil være svært sjelden, men vil eksempelvis inntreffe hvis det er snakk om å belyse en sak av stor samfunnsmessig interesse.

Igjen vil en mulig løsning være at det innføres en hovedregel om at opptaksutstyr kun skal kunne brukes etter avtale med intervjuobjektet. En hovedregel har en åpning for unntak.

Vi ser frem til videre dialog om regelverket.

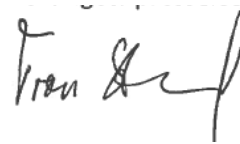
Med vennlig hilsen

Norsk Redaktørforening



Arne Jensen, generalsekretær

Stortingets presselosje



Tron Strand, leder